

λα ἐρεθίζει τὰ πεπτικά ὄργανα τοῦ βρέφους καὶ προκαλεῖ τὴν ἐλαττωμένην παραλαβὴν τῶν θρεπτικῶν αὐτοῦ στοιχείων καὶ τὴν ἐξασθένησιν καὶ ἀτροφίαν αὐτοῦ. Καὶ τοῦναντίον, ὁσάκις οἱ μαστοὶ ἀτελῶς ἐνεργῶσι καὶ τὸ ἐκκρινόμενον γάλα περιέχῃ ὀλιγώτερον βούτυρον, τυρίαν καὶ ἄλατα, ἢ ὁσάκις θελήσῃτε νὰ διαθρέψῃτε τοὺς ἀμνοὺς διὰ τοῦ γάλακτος τῆς ὄνου, τότε τὸ τοιοῦτον γάλα, περιέχον τὰ χρήσιμα θρεπτικά στοιχεῖα εἰς ἐλαχίστην ποσότητα, προκαλεῖ ἐπίσης τὴν ἐξασθένησιν καὶ ἀτροφίαν τῶν θηλαζόντων.

Ἄλλοτε δὲ, ὁσάκις οἱ μαστοὶ τῶν ζῶων παύσῃ νὰ ἐνεργῶσιν, ἢ ὁσάκις αἱ τροφαὶ πάσχωσι καὶ οἱ μαστοὶ αὐτῶν ἐλάχιστα ἐνεργῶσι καὶ ἐν τούτοις ἀμέλγετε αὐτοὺς ἢ δίδετε εἰς τὸ στόμα τῶν θηλαζόντων, τὸ ἐκκρινόμενον γάλα οὐ μόνον ἐλαχίστην περιέχει ποσότητα γαλακτοσφαιρίων καὶ βουτύρου, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ποσότητα τυρίας καὶ ἀλάτων, ἀλλὰ καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀπάντων περιέχει τὰ ἀσκίδια τῶν ἀδενίσκων μὴ ὑποστάντα τὴν λιπώδη διήθησιν, καὶ ἄφθονον λεύκωμα ἐκ τοῦ ὄρρου τοῦ αἵματος τοῦ ζῶου· τὸ τοιοῦτον γάλα εἶναι βλαβερὸν διότι οὐδέποτε χρησιμεύει πρὸς διάπλασιν τοῦ θηλαζόντος, ἀλλὰ μόνον πρὸς θρέψιν αὐτοῦ, ὅποτε τὸ ὑπάρχον ἐν τοιοῦτῳ γάλακτι λεύκωμα ἐρεθίζει τὰ πεπτικά ὄργανα τοῦ βρέφους καὶ προκαλεῖ τὴν ἐξασθένησιν τούτου. Καὶ πάλιν, ὁσάκις οἱ μαστοὶ τῶν ζῶων πάσχωσι καὶ ἀτελῶς ἐνεργῶσι, τὸ δὲ ἐκκρινόμενον γάλα περιέχει ὀλιγώτερον ποσὸν βουτύρου καὶ τυρίας μεμιγμένον μετὰ τῶν προϊόντων τῆς βλάβης τοῦ μαστοῦ (πύου, αἵματος), τότε τὸ τοιοῦτον γάλα εἶναι πάντῃ μισαρὸν, διότι στερεῖται τῆς ιδιότητος τοῦ διαπλάττειν καὶ ἔχῃ πάντα τὰ συστατικά πρὸς μετάδοσιν τῆς νόσου ἢν πάσχει ἡ τροφός.

Εἰς τὰς τελευταίας ταύτας κατηγορίας κατατάσσουσιν οὐ μόνον τὰς νόσους τῶν μαστῶν τῶν ζῶων, ἀλλὰ καὶ ἐτέρας νόσους καθολικὰς τοῦ ὅλου σώματος αὐτῶν ὡς τοιαύτας δὲ νόσους ἀναγράφουσι τὴν χοιραδίωσιν, τὴν φυματίωσιν καὶ τὴν σύφιλιν διὰ τὴν γυναῖκα, τὰς μολυσματικὰς ἀφθὰς, τὴν φυματίωσιν καὶ τὴν perlsucht² διὰ τὰ λοιπὰ ζῶα. Ὅταν αἱ τροφαὶ πάσχωσι μίαν τῶν νόσων τούτων, τότε τὸ ἐκκρινόμενον ὑπ' αὐτῶν γάλα οὐ μόνον στερεῖται τῆς ἀρκούσης ποσότητος τοῦ βουτύρου, τῆς τυ-

ρίας καὶ τῶν ἀλάτων, ἀλλὰ καὶ ἐνέχει τὸν μολυσματικὸν τῶν νόσων τούτων ἴον, τὸν ὁποῖον μέχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθησαν μὲν οἱ ἐπιστήμονες νὰ βεβαιώσωσιν οὐδὲ διὰ τῶν χημικῶν ἀναλύσεων τοῦ γάλακτος οὐδὲ διὰ τῆς μικροσκοπικῆς ἐρεύνης αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἐν Βέρνη Καθηγητῆς Klebs εἰς τὰ 1873 ἐπιθανολόγησε διὰ τῶν πειραμάτων τῶν δημοσιευθέντων ἐν τῷ Α' τόμῳ τῶν Ἀρχείων τῆς πειραματικῆς παθολογίας καὶ φαρμακολογίας αὐτοῦ, διότι κατέδειξεν ὅτι διὰ τοῦ τοιοῦτου γάλακτος μεταδίδονται εἰς τὰ θηλαζόντα τέκνα αἱ νόσοι αὐταὶ τῶν τροφῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ νέα γνῶσις ἣτις κατέπληξε τοὺς πολλοὺς καὶ ἠνάγκασε τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ἑυρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ μάλιστα τῆς Πρωσίας, νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν διευθυνόντων τὴν ἀστυνομικὴν ἱατρικὴν, ἵνα οὗτοι ἐπιβλέπωσι πάντα ταῦτα τὰ ζῶα, (τὰς ἀγελάδας), τὰ χρησιμεύοντα ὡς τροφὴ τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν οὐδὲ τὴν χρῆσιν τοῦ γάλακτος τῶν νοσοῦντων οὐδὲ τὴν ἐδωδὴν τοῦ κρέατος τούτων. Αὕτη εἶναι ἡ νέα γνῶσις ἣτις ἠνάγκασε καὶ ἐμὲ ν' ἀνυψώσω ἤδη τὴν φωνὴν διὰ τοῦ φύλλου τούτου τῆς Ἑστίαις, καὶ νὰ παρακινήσω τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας νὰ μὴ δίδωσιν εἰς τὰ νεαρά καὶ ὡς τὰ εὖοσμα καὶ δροσερὰ ἄνθη ἀναπτυσσόμενα ἑαυτῶν τέκνα ἀδιακρίτως τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσοῦτον χρησιμεύει εἰς τὴν διάπλασιν καὶ τὸν ἐξωραϊσμόν αὐτῶν.

K. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΝΗΣ.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἔαρος, ἣτις καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν διάπλασιν πολλῶν μύθων καὶ τὴν σύστασιν ἐορτῶν, ἐπανηγυρίζετο οὐχὶ πρὸ μακροῦ χρόνου πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν παίδων. Οὗτοι κατὰ τὴν πρώτην Μαρτίου περιήρχοντο τὰς οἰκίας, ἄδοντες ἄσμάτια μικρὸν ἀλλήλων παραλλάσσοντα, ὅπως τύχωσι παρὰ τῆς οἰκοδοσοποιῆς κεραματίου τινός, ἢ ὠδῶν, ἢ ἄλλων φιλοδορημάτων. Ὁ πρῶτος δὲ τοῦ ὀμίλου ἐκράτει σφαιροειδῆ στέφανον ἀνθέων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου περιστρέφετο ὑποκινούμενον ξύλινον ὁμοίωμα χελιδόνος.

Ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι ἀρχαία ὁ Ἀθηναῖος

1. Τὸ γάλα τῆς πασχούσης ἀγελάδος περιέχει ἐπὶ τοῖς ὄμοις

κατὰ τὴν ἀ' ἐβδομάδα	βούτυρον	τυρίαν	λεύκωμα	ζάχαρον	ἄλατα	τὸ ὅλον τῶν ζερεῶν	ὑδωρ
" " β' "	0,07	0,48	8,90	0,08	0,17	9,70	90,30
" " γ' "	0,05	0,24	10,68	0,06	0,47	11,50	88,50
" " δ' "	0,58	1,76	6,80	0,68	0,68	10,50	89,50
" " ε' "	0,10	0,44	7,42	0,42	0,47	8,85	91,15
" " ἀνάρρωσιν	2,57	5,56	0,39	3,40	0,53	12,45	87,55

2. Τὴν νόσον ταύτην τῶν ἀγελάδων εἰσέτι δὲν ἐξελλήνισαν οἱ περὶ τὴν κτηνιατρικὴν ἀσχολούμενοι, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ παρῆξω οὐδ' αὐτὴν οὐδὲ τὴν ἀντίστοιχον αὐτῆς κοινὴν ὀνομασίαν.

καί τινες ἄλλοι συγγραφεῖς ἀναφέρουσιν ὅτι ἐν Ῥόδῳ, κατὰ τὸν Βοηδρομιῶνα μῆνα, παιδία περιήρχοντο τὰς οἰκίας, ἄδοντα ἄσματίον τι, περισώθην παρὰ τῷ αὐτῷ συγγραφεῖ, περιεργότατον δὲ ὄν δείγμα τῆς δημοτικῆς τῶν ἀρχαίων ποιήσεως· διὰ τοῦ ἄσματιοῦ τούτου ἀπήτουν κυρίως ἀνταμοιβὴν διὰ τὸν κόπον τῶν· ἐζήτουν δὲ παρὰ τοῦ οἰκοδεσπότου σύκων ὄρμαθὸν καὶ οἶνον καὶ τυροῦ κἀνιστρον, παρατηροῦντες προσέτι ὅτι ἡ χελιδὼν δὲν εἶναι ἀκατάδεκτος, ἀλλὰ δύναται νὰ μὴ ἀπορρίψῃ καὶ σίτον καὶ πῆττας. Τὸ ἄσμα κατέληγε δι' ἀπειλῶν πρὸς τοὺς φειδωλουμένους οἰκοδεσπότας! «Ἄν μᾶς δώσης τι καλὰ· ἄλλως δὲν θὰ σ' ἀφίσωμεν· ἢ τὴν θύραν θὰ πάρωμεν ἢ τὸ ἀνώφλιον αὐτῆς, ἢ τὴν γυναῖκα, ἢ ὅποια κἀθήται μέσα· εἶναι μάλιστα μικρὰ καὶ θὰ πτῆν ἀρπάζωμεν εἰς τὸν ἄερα· καὶ ἂν φέρῃς τίποτε, νὰ ἦναι καλὸν καὶ ἄφθονον. Ἄνοιγε, ἄνοιγε τὴν θύραν εἰς τὴν χελιδόνα· δὲν εἴμεθα γέροντες ἡμεῖς, εἴμεθα παιδία.» Ἡ παιδικὴ αὕτη ἑορτὴ ἑκαλεῖτο *χελιδονισμὸς* ἢ *χελιδόνια*, καὶ οἱ παῖδες *χελιδονισταί*.

Τὰ δημοτικὰ ἄσματα, τὰ ἀδόμενα παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἔχουσιν ἀρχαϊκὴν χροιάν καὶ παρουσιάζουσι καταπληκτικὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ παρ' Ἀθηναίων, ὡς πολλοὶ ἤδη ἄλλοδαποὶ καὶ ἡμέτεροὶ παρετήρησαν. Ἡ ἀρχὴ πρὸ πάντων τοῦ ἀρχαίου ἄσματος:

Ἦλθ' ἤλθε χελιδὼν
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνι αὐτοῖς,

οὐδόλως σχεδὸν διαφέρει τῆς τῶν δημοτικῶν:

Ἦρθεν, ἦρθε χελιδόνα κτλ.

Διὰ τῶν συνήθων παρ' ἡμῖν δημοτικῶν ἄσμάτων οἱ παῖδες ζητοῦσιν ἐπίσης παρὰ τῆς οἰκοδεσποίνης ὡὰ καὶ ὄρνιθας καὶ πλακοῦντας, οὐχὶ ὅμως αὐθαδῶς, ὡς οἱ ἀρχαῖοι ὁμήλικόι τῶν, ἀλλὰ μελιχίως καὶ ταπεινότατα, ἐπισφραγίζοντες πάντοτε τὴν αἰτησίαν τῶν διὰ δαψιλῶν εὐχῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην Μαρτίου καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ἐτελεῖτο ἐξ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ ἔθους ἑορτὴ τις, τὴν ὁποίαν κατήργησεν ἡ ἐν Τρούλλῳ Κωνσταντινουπόλεως τῷ 689 συνελθούσα ἕκτη οἰκουμένηκὴ σύνοδος. Τὴν ἑορτὴν ταύτην ὁ ὑπομνηματιστὴς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων Βαλαμυῶν ἀποκαλεῖ «πανήγυριν ἐλληνικὴν μεγάλην» διὰ τὴν τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἄερος εὐκρασίαν.» Προστίθησι δὲ ὅτι κατ' αὐτὴν «ὄρχήσεις ἀπρεπείς ἐγίνοντο παρὰ τινῶν γυναιῶν καὶ ἀνδρῶν.» Παραπλησία τοῖς χελιδονίοις παιδικὴ τελετὴ, κατὰ τὸν διάσημον Γερμανὸν ἀρχαιολόγον Πανόφκα, γίνεται τὸ θέρος εἰς πολλὰ τῆς Γερμανίας μέρη, ὅπου παῖδες, φέροντες δένδρον κεκοσμημένον τοὺς κλάδους διὰ χρωματιστοῦ χάρτου, περιήρχοντο ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ψάλλοιτες τὸ θέρος, καὶ αἰτοῦντες φιλοδωρήματα. Γάλλοι δὲ τινες περιηγητὴς συγκρίνει τὰ *χελιδόνια* πρὸς

τὴν ἐν Γαλλίᾳ τελουμένην ἑορτὴν τοῦ Θεοῦ (Fête-Dieu), καθ' ἣν οἱ πανηγυρίζοντες αἰτοῦσιν ὁμοίως ἐκ τῶν οἰκιῶν φιλοδωρήματα, χάριν, ὡς λέγουσι, τοῦ ἐκκλησιδίου τῶν· συμπίπτει δ' ἡ ἑορτὴ αὕτη κατὰ τὸν Μάϊον ἢ Ἰούνιον, δέκα μετὰ τὴν πεντηκοστὴν ἡμέρας. Ἄλλ' ἀμφότεραι ἔχουσι μᾶλλον, νομίζομεν, σχέσιν πρὸς τὰ κατὰ τὴν πρώτην Μαΐου καὶ παρ' ἡμῖν εἰθιζόμενα, περὶ ὧν θέλομεν διαλάβει βραδύτερον.

N. Γ. II.

Η Κ^κ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ ΚΑΙ Η Κ^κ ΔΥΜΟΝΤ

Ἡ Κυρία Λαμαρτίνου ἦτο θυγάτηρ ἀνωτέρου ἀξίωματικοῦ τοῦ ἐν Ἰνδικῇ ἀγγλικῷ στρατοῦ, τοῦ συνταγματάρχου Βίρχ, ἀνήκοντος εἰς τὴν ἐπιφανῆ οἰκογένειαν τῶν Τσόρτσιλ.

Ὁ βίος τῆς Κυρίας Λαμαρτίνου ἀφιερώθη ὁλόκληρος εἰς τὴν δόξαν τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτῆς συζύγου καὶ εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν, διότι ἦτο αὕτη ἡ ἀφοσίωσις, ἐπειδὴ οὐδέποτε ὑπῆρξε καρδία πλέον φιλελεῆμων. Ἦσκει δὲ τὴν ἐλεημοσύνην μετὰ διακριτικότητος καὶ μετριοφροσύνης, ἥτις ἐδιπλασίαζε τὴν ἀξίαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ἔργων· ἐκρύπτετο δὲ διὰ νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθόν.

Ἐπῆρξε, γράφει συγγραφεὺς τις, εἰς τὸ προάστειον τοῦ Ἁγίου Μαρκελλοῦ μία τις Κυρία Δυμόντ, γνωστὴ εἰς τοὺς δυστυχεῖς διὰ τὴν ἐλευθεριότητα καὶ τὴν ἀνεξάντλητον ἀγαθότητά της. Νέαι ὄσας ἐπανάφερεν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, γέροντες ὄσων ὑπῆρξεν ἡ ἀδελφὴ, παιδία ὄσων ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ, δυστυχεῖς πάσης ἡλικίας ὄσων ἠγάπησε καὶ συνέδραμε, δὲν θὰ ἐπανίδητε πλέον τὴν παρήγορον ταύτην τῶν ἐν θλίψει· ἡ Κυρία Δυμόντ συναπέθανε μετὰ τῆς Κυρίας Λαμαρτίνου.

Περὶ ταύτης μάλιστα ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἡ ἀριστερὰ αὐτῆς ἠγνόει τί ἐποίει ἡ δεξιὰ. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐπιστηθιωτέρας φίλας τῆς ἀπέκρυπτε τὰς ὥραιας τῆς ἀγαθοεργίας, καὶ ὑπῆρξεν ὅλως τύχης ἔργον ἡ ἀνακάλυψίς μου, ὅτι ἡ Κυρία Δυμόντ καὶ ἡ Κυρία Λαμαρτίνου ἦσαν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Μετὰ τὸ ἀδύνατον σώμα τῆς καὶ τὴν ἰσχυρὰν τῆς καρδίαν, ποίας δυνάμεις δὲν θὰ κατέβαλλε διὰ νὰ ἀναβαίνει, ἀσθενῆς καὶ ἐξηντηλημένη ὅπως ἦτο, τὰς βαθυμύδας τῶν μακρῶν ἐκείνων κλιμάκων, αἵτινες ἔφερον εἰς τὰ πενιχρὰ ὑπερῶα! Ἐγεννήθη μετὰ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον, καὶ ἡ ἐλεημοσύνη ἦτο τὸ πάθος της.»

M.

ΤΙ ΤΟ ΧΩΡΙΖΟΝ ΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ

Εἰς σοφὸς καθηγητὴς διαπερᾶ διὰ λέμβου ποταμόν τινα. Λέγει δὲ εἰς τὸν πορθμέα·

— Ἐννοεῖς τὴν φιλοσοφίαν, φίλε μου;